

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Vincentii Lerinensis Galli, Libellus Verè Avreus Adversus profanas Hæreseōn novationes

Vincentius <Lerinensis>

Coloniae, 1652

Breviter recapitulat ex secundo commonitorio; quod intercidit: quomodo in
Concil. Ephes. sanctorum PP. sententiæ congregatæ sint. ut secundum
eas auctoritate Consilij Ecclesiasticæ fidei regula ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55177)

ad unitatis integritate in partem
 schismatis abruptamur, aut è vetu-
 statis religione in hæreseon novita-
 tes præcipitemur. Item diximus, in
 ipsa Ecclesiæ vetustate duo quædam
 vehementer studiosèq; observanda,
 quibus penitus inhæreere deberent,
 quicumque hæretici esse nolint: Pri-
 mum si quid esset antiquitus ab om-
 nibus Ecclesiæ Catholicæ sacerdoti-
 bus universalis Concilii auctoritate
 decretum: Deinde si quæ nova, exur-
 geret quæstio, ubi id minimè reperi-
 retur, recurrendum ad sanctorum
 PP. sententias, eorum duntaxat, qui
 suis quique temporibus, & locis in
 unitate communionis & fidei per-
 manentes, Magistri probabiles existi-
 rissent. Et quidquid uno sensu atque
 consensu tenuisse invenirentur, id
 Ecclesiæ verum & Catholicum absq;
 ullo scrupulo judicaretur.

*Breviter recapitulat ex secundo com-
 monitorio, quod intercidit: quomodo
 in Concil. Ephes. sanctorum PP. sen-
 tentia congregata sint, ut secundum*

eas auctoritate Consilii Ecclesiasticae fidei regula figeretur.

CAPUT XLII.

QUOD ne præsumptione nostra, quàm auctoritate Ecclesiastica promere videremur, exemplum adhibuimus S. Concilii, quod ante triennium fermè in Asia apud Ephesum celebratum est viris clarissimis Basilio Antiochoq; Consulibus. Ubi cum de sanciendo fidei regulâ disceptaretur, ne qua illic forsitan profana novitas in modum per Ariminensis obreperet, universi sacerdotibus, qui illo ducenti ferme numero conuenerant, hoc Catholicissimum, felicissimum, atque optimè factu visum est, ut in medium sanctorum PP. sententiæ proferrentur, quorum alios Martyres, alios Confessores, omnes verò Catholicos sacerdotes fuisse, & permansisse constaret: ut scilicet ritè atq; solemniter ex eorum consensu atq; decreto aliqui dogmatis religio confirmaretur, & profanæ novitatis blasphemiam

la conder
factum for
lorius, Ca
rius, beati
que antiqu
curus est. E
deesset, et
licet ordi
dimus eo
rum ordi
sibi conco
legis sacra
& divini
na. Qu
moniam
quaquam
bi viri q
tanquam
stium sc
Alexan
stantiss
S. Arth
ristes. I
fessor
lus ej
vir fid

ma condemnaretur. Quod cum ita
 factum foret, jure meritoq; ille Ne-
 storius, Catholicæ vetustati contra-
 rius, beatus verò Cyrillus sacrosan-
 ctæ antiquitati consentaneus judi-
 catus est. Et ut ad fidem rerum nihil
 deesset, etiam nomina & numerum
 (licet ordinem fuissimus obli-
 visimus eorum Patrum, juxta quo-
 rum ordinem ibidem concinentem
 sibi concordemque sententiam, &
 legis sacrae proloquia exposita sunt,
 & divini dogmatis regula constabi-
 lita. Quos ad confirmandam me-
 moriam hic quoque recensere ne-
 quaquam superfluum est. Sunt ergo
 hi viri quorum in illo Concilio, vel
 tanquam judicium, vel tanquam te-
 stium scripta recitata sunt: S. Petrus
 Alexandrinus Episcopus doctor præ-
 stantissimus & martyr beatissimus:
 S. Athanasius ejusdem civitatis an-
 tistes. Magister fidelissimus, & Con-
 fessor eminentissimus. S. Theophi-
 lus ejusdem item urbis Episcopus,
 vir fide, vita, scientia satis clarus: cui
 E 4 successit

successit venerandus Cyrillus, sacratio De
 nunc illustrat Alexandrinam Ecclesia Consilia
 siam, Et ne forsitan unius civitatis di: quor
 ac provinciae doctrina putaretur tinam t
 adhibita sunt etiam illa Cappadociae credens t
 lumina S. Gregorius Episcopus to ab/qu
 Confessor de Nazianzo: S. Basilii gratia, de
 lius Caesareae Cappadociae Episcopus Quangu
 & Confessor. Sanctus item numeru
 Gregorius Nicenus Episcopus, celle non
 conversationis, integritatis & dine rest
 entiae merito, fratre Basilio digni pari opo
 mus. Sed ne sola Graecia aut Orientis aliud fer
 tantum, verum etiam Occidentis maes e
 & Latinus orbis ita semper sententiam Post qu
 approbaretur: lectae sunt quoque Cyrilli
 quaedam ad quosdam Epistolae Ecclesia
 Felicis martyris, & S. Julii, urbis Ro cum le
 mae Episcoporum. Et non solum Cartha
 partem orbis, verum etiam latera: aliud i
 iudicio testimonium perhibent: si ut ex
 adhibitus est à Meridie beatissimus defensio
 Cyprianus, Episcopus Carthaginiensis proloq
 sis, & martyr: à Septentrione S. Ambrosius, hic qu
 Mediolanensis Episcopus. videtur
 Hi sunt igitur omnes apud Ephesum Et ha
sacratio

erato Decalogi numero Magistri,
 Consiliiarii, Testes, Iudicesq; produ-
 citur: quorum beata illa Synodus do-
 ctrinam tenens, consilium sequens
 credens testimonio, obediens judi-
 cio, absque rædio, præsumptione, &
 gratia, de fidei regulis pronunciavit.
 Quanquam multò amplior majorũ
 numerus adhiberi potuerit, sed ne-
 cesse non fuit: quia neque multitu-
 dine testium negotii tempora occu-
 pari oportebat, & decem illos non
 aliud ferè sensisse, quàm cæteros o-
 mnes collegas suos nemo dubitat.
 Postquæ omnia adjecimus etiam B.
 Cyrilli sententiam, quæ gestis ipsis
 Ecclesiasticis continentur. Namque
 cum lecta esset S. Capreoli Episcopi
 Carthaginensis Epistola, qui nihil
 aliud intendebat, & precabatur, ni-
 si ut expugnata novitate antiquitas
 defenderetur, ita Episcopus Cyrillus
 proloquutus est & definiuit: quòd
 hic quoque interponere non abs re
 videtur: ait enim in fine gestorum:
 Et hæc, inquit, quæ lecta est epistola,
 E 5 vene.

venerandi & multum religiosi
 scopi Carthaginensis, Capreoli,
 gestorum inferetur, cuius a perra
 tentia est: vult enim antiquæ
 dogmata confirmari, novicia
 & superflue ad inventa impie
 mulgata reprobari atque dæmon
 Omnes Episcopi adclamaverunt
 omnium voces sunt, hæc omnes
 cimus, hoc omnium votum est
 tandem omnium voces, atque om
 nium vota nisi, ut quod erat anti
 quitus traditum, teneretur: que
 ad inventum nuper exploderetur
 quæ admirati sumus & prædicavi
 mus, quanta Concilii illius fuerit
 humilitas & sanctitas, quot numer
 sacerdotes, penè ex majori parte Me
 tropolitani, tantæ eruditionis tan
 tæq; doctrinæ ut propè omnes pos
 sent de dogmatibus disputare: Qui
 bus, quum ipsa in unum congrega
 tio audendi à se aliquid & statuenda
 addere videretur fiduciam, nihil
 men donarent, nihil præsumere,
 nihil sibi penitus arrogaret sed om
 animo

I

26

n

li

CA-

modis precaverent, ne aliquid po-
 teris traderent, quod ipsi à Patribus
 non accepissent : & non solum in
 presenti rem bene disponerent, verum
 etiam post futuris exempla præbe-
 rent, ut & ipsi scilicet sacratæ vetu-
 statis dogmata colerent, profanæ
 vero Novitatis adinventæ damna-
 rent. Investi etiam sumus in Nesto-
 rianæ sceleratæ presumptionem quod
 S. Scripturam se primum & solum
 intelligere, & omnes eos ignorasse
 putaret, quicumque ante se magiste-
 ri munere præditi divina eloquia
 tradavissent : universos scilicet Sa-
 cerdotes, universos Confessores &
 Martyres, quorum alii explanassent
 Dei legem : alii verò explanantibus
 consensissent, vel credidissent : to-
 tam postremo etiam, nunc errare
 & semper errasse adseveraret Eccle-
 siam, quæ, ut ipsi videbatur igna-
 ros, erroneosq; doctores & sequuta
 esset & sequeretur.

*Geminam adiecit Apostolica sedis au-
 thoritatem ad profanas quasque no-
 vitates extinguendas.*